

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Er/2324/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111223150
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vavreková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6111223150.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného Slovenská autobusová doprava Zvolen, akciová spoločnosť so sídlom Balkán 53, 960 95 Zvolen, IČO: 36 054 666, zast. Advokátska kancelária TAGAJ s.r.o. so sídlom SNP 38, 976 32 Badín, IČO: 47 234 091, proti povinnému M. T., M.. XX. XX. XXXX, P. Q. G. XXXX/X, XXX XX Q. Q., Š. G. P., na vymożenie pohľadávky vo výške 46,90 eura s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom Mgr. Jozefom Deákom so sídlom exekútorského úradu Banská Bystrica, Horná 23, 974 01 Banská Bystrica ako nástupcom súdneho exekútora JUDr. Tomáša Boľoša so sídlom exekútorského úradu Banská Bystrica, Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, pod spis. zn. EX 3004/2011, o návrhu oprávneného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd exekúciu **zastavuje**.

Oprávnený je **povinný** uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 42,80 eura, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Súd oprávnenému náhradu trov exekúcie **nepriznáva**.

odôvodnenie:

Oprávnený podal prostredníctvom právneho zástupcu návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymożenie pohľadávky vo výške 46,90 eura s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 17C/77/2011-47 zo dňa 19. 05. 2011.

Poverením č. 5601 074468 zo dňa 13. 10. 2011 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Tomáša Boľoša so sídlom exekútorského úradu Banská Bystrica, Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, ktorý ju viedol pod spis. zn. EX 3004/2011. Dňom 12. 01. 2012 bol súdny exekútor JUDr. Tomáš Boľoš z funkcie súdneho exekútora odvolaný, dňom 13. 01. 2012 bol ako jeho náhradník ustanovený Mgr. Jozef Deák.

Podaním, ktoré bolo Okresnému súdu Banská Bystrica doručené dňa 29. 05. 2013, súdny exekútor súdu postúpil návrh oprávneného na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. c) a h) Exekučného poriadku. Súdny exekútor zároveň žiada zaviazat' oprávneného na úhradu trov exekúcie spolu vo výške 44,84 eura.

Oprávnený v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 21. 05. 2013 prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že z oznámenia súdneho exekútora o stave exekúcie zo dňa 10. 05. 2013 vyplýva,

že povinný v súčasnosti nedisponuje žiadnym exekvovateľným majetkom, z ktorého by bolo možné uspokojiť vymáhaný nárok.

Z obsahu oznámenia súdneho exekútora o stave exekúcie zo dňa 10. 05. 2013 vyplýva, že u povinného bola vykonaná lustrácia majetku s nasledovným výsledkom: povinný je v mieste svojho trvalého pobytu neznámy, preto sa nepodarilo doručiť upovedomenie o začatí exekúcie, z poskytnutých súčinností je zrejmé, že povinný má vedený účet iba v jednom peňažnom ústave, bol vydaný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke, avšak nebolo možné vydať exekučný príkaz vzhľadom na skutočnosť, že sa povinnému nepodarilo doručiť upovedomenie o začatí exekúcie, neboli zistené iné účty povinného v peňažných ústavoch, povinný nie je vlastníkom ani držiteľom motorového vozidla, povinný nie je vlastníkom nehnuteľností na území Slovenskej republiky. V dôsledku zistených skutočností nie je možné podľa súdneho exekútora aplikovať ani jeden zo spôsobov vykonávania exekúcie upravených v § 63 ods. 1 a § 65 Exekučného poriadku.

Podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekúciu súd zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

Podľa § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie.

Po oboznámení sa s obsahom oznámenia súdneho exekútora o stave exekúcie zo dňa 10. 05. 2013 súd konštatuje, že na základe uvedeného nie je možné zistiť, či sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa vyššie citovaného ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, nakoľko súdny exekútor uviedol, že z poskytnutých súčinností je zrejmé, že povinný má vedený účet iba v jednom peňažnom ústave, avšak nebolo možné vydať exekučný príkaz vzhľadom na skutočnosť, že sa povinnému nepodarilo doručiť upovedomenie o začatí exekúcie, a teda nie je zrejmé, či by exekúcia vykonávaná prikázaním pohľadávky z účtu v banke bola úspešná a či má povinný na účte finančné prostriedky postačujúce na úhradu vymáhanej pohľadávky.

Súd však v konaní o návrhu oprávneného na zastavenie exekúcie aj napriek vyššie uvedenému musel rešpektovať dispozičnú zásadu občianskeho súdneho konania, a preto vychádzajúc z vyššie citovaného ustanovenia § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku, súd na základe návrhu oprávneného zo dňa 21. 05. 2013 exekúciu zastavil. Ak totiž podá návrh na zastavenie exekúcie oprávnený, vždy je daný dôvod na zastavenie exekúcie bez toho, aby súd skúmal dôvody zastavenia exekúcie. Exekučné konanie je v zásade ovládané dispozičným princípom, z ktorého vyplýva, že oprávnený, ktorý inicioval začatie exekučného konania, je oprávnený iniciovať aj jeho skončenie.

Súd preto v zmysle § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Súdny exekútor si uplatnil trovy exekúcie v celkovej výške 44,84 eura.

Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti patrí súdnemu exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „vyhláška“), ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

Podľa § 22 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti, táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky. Cestovné náhrady sa poskytujú podľa osobitného predpisu.

Podľa § 203 ods. 2 prvej vety Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

Vzhľadom na dôvod zastavenia - návrh oprávneného na zastavenie exekúcie, je v danom prípade na mieste aplikácia citovaného ustanovenia § 203 ods. 1 Exekučného poriadku. Nakoľko oprávnený procesne zavinil, že sa exekúcia musela zastaviť, súd uložil oprávnenému uhradiť súdnemu exekútorovi vzniknuté trovy exekúcie, nie však v takej výške, ako si ich tento uplatnil.

Súd uznal súdnemu exekútorovi odmenu vo výške 33,19 eura v zmysle § 14 ods. 1 Exekučného poriadku.

Súd nepriznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov predstavujúcich budúce poštovné - konečné zúčtovanie oprávnený vo výške 1,70 eura. Všetky položky totiž musia byť hodnoverným dokladom obsiahnutým v spise preukázané tak, aby súd mal dôvod na ich priznanie v rámci náhrady trov exekúcie. Ak by tieto položky trov súd len pasívne „prevzal“ z vyúčtovania súdneho exekútora, postupoval by v rozpore s platnou úpravou týkajúcou sa odmeňovania súdnych exekútorov, nie je totiž možné priznať „náhradu“ hotových výdavkov, ktorý by v budúcnosti mohli vzniknúť. Súd priznal súdnemu exekútorovi len tie trovy, ktoré mu už reálne vznikli do času rozhodovania súdu o trovách exekučného konania a boli reálne preukázané. Súd navyše v tejto súvislosti uvádza, že pokiaľ súdnemu exekútorovi v zmysle ust. § 196 patrí náhrada hotových výdavkov za výkon exekučnej činnosti, má nárok na hotové výdavky len v súvislosti s exekučnou činnosťou vykonanou počas exekúcie, t. j. do jej zastavenia. Vyššie uvedené hotové výdavky totiž nesúvisia s účelným vykonaním exekúcie - vymáhaním pohľadávky pre oprávneného. Po zastavení exekúcie súdny exekútor vykonáva už len administratívne úkony, za ktoré náhrada súdneho exekútora je už zahrnutá v jeho odmene.

Súd uznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov vo výške spolu 2,48 eura za poštovné.

Súd uložil oprávnenému uhradiť súdnemu exekútorovi v súlade s Exekučným poriadkom a vyhláškou sumu 42,80 eura. Z toho odmena súdneho exekútora predstavuje 33,19 eura, náhrada hotových výdavkov predstavuje 2,48 eura a uplatnená 20% DPH (základ dane 35,67 eura) predstavuje 7,13 eura.

Oprávnenému vzniká nárok na náhradu trov exekúcie od povinného, ak bol s návrhom na vykonanie exekúcie úspešný, prípadne ak k zastaveniu exekúcie došlo v dôsledku splnenia povinným až v priebehu exekúcie. Keďže exekúcia nebola úspešná a bola zastavená z dôvodu návrhu oprávneného, v danom prípade nie je možné na úhradu vzniknutých trov oprávneného zaviazat' povinného. Súd preto o uplatnených trovách oprávneného v exekučnom konaní rozhodol tak, že ich oprávnenému nepriznáva.

Podľa § 169 ods. 1 vety druhej zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ak súd rozhodol o vykonateľnosti uznesenia až po jeho právoplatnosti (§171 ods. 3), uvedie dôvody pre ktoré viazal vykonateľnosť až na právoplatnosť rozhodnutia.

Keďže v danom prípade už bola exekúcia zastavená (proces konania už neprebíha), niet žiadneho dôvodu pre to, aby nebola vykonateľnosť rozhodnutia viazaná až na jeho právoplatnosť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie do 15 dní od doručenia uznesenia na Okresný súd Banská Bystrica, písomne v troch vyhotoveniach (§ 374 ods. 4 prvá veta O. s. p.).

Proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakať, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca (§ 374 ods. 4 O. s. p.).

Odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona (§ 202 ods. 2 O. s. p.).

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 O. s. p. možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a O. s. p. pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.